

יכזבו לו ולבם לא נכון עמו. הוא אומר (תהלים כה) אליך יי נפשי אשא, ולא כל מלוי אלא בלבא רחיקא, הא גרם עליה לאסתלקא מעלמא, עד לא מטון יומוי, בזמנא דהא אילנא אתער בעלמא למעבד דינא.

וער דא בעי בר נש לאדבקא נפשיה ורעותיה במקאריה, ולא ייתי לגביה ברעותא כדיבא, בגין דכתיב, (תהלים קא) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. מאי לא יכון. אלא בשעתא דהוא אתקין גרמיה להאי, ולביה רחיקא מקודשא בריה הוא, קלא נפיק ואמר, לא יכון לנגד עיני. (אמאי) האי בעי לאתקנא גרמיה, לא יכון, לא בעינא דיתתקן. כל שפן אי אתי ליחדא שמא קדישא, ולא מיחד ליה פדקא יאות.

וזכאה חולקיהון דצדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי, עלייהו כתיב (ישעיה סו) ובאו וראו את כבודי וגו'. וכתוב, (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך וגו'. אתא רבי אלעזר ונשיק ידוי. אמר, אלמלא לא אתינא לעלמא אלא למשמע מלין אלין דיי. אמר רבי יהודה, זכאה חולקנא, וזכאה חולקיהון דישראל, דאינון מתדבקין בקודשא בריה הוא, דכתיב, (דברים ד) ואתם הדבקים וגו'. (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים וגו'.

ברוך יי לעולם אמן ואמן.
ימלוך יי לעולם אמן ואמן.

פרשת נשא

עמו. הוא אומר (שם כה) אליך ה' נפשי אשא, ולא כל דבריו, אלא בלב רחוק, זה גורם עליו להסתלק מהעולם טרם שלא הגיעו ימיו, בזמן שאילן זה מתעורר בעולם לעשות דין.

ורכן צריך אדם להדביק נפשו ורצונו ברבונו, ולא יבא אליו ברצון כותב, משום שכתוב (שם קא) דבר שקרים לא יכון לנגד עיני. מה זה לא יכון? בשעה שהוא מתקין עצמו לזה ולבו רחוק מן הקדוש ברוך הוא, קול יוצא ואומר: לא יכון לנגד עיני. (למה) זה צריך לתקן את עצמו, לא יכון, אינו רוצה שיתתקן. כל שפן אם הוא בא ליחד שם הקדוש ולא מיחדו כראוי.

אשרי חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא, עליהם כתוב (ישעיה סו) ובאו וראו את כבודי וגו'. וכתוב (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך וגו'. בא רבי אלעזר ונשיק ידו ואמר, אלמלא לא באתי לעולם רק לשמע דברים אלו - די לי. אמר רבי יהודה, אשרי חלקי ואשרי חלק ישראל, שנדבקים

בקדוש ברוך הוא, שכתוב (דברים ד) ואתם הדבקים וגו'. (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים וגו'.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן. ימלוך ה' לעולם אמן ואמן

פרשת נשא

וידבר ה' אל משה לאמר נשא את ראש בני גרשון וגו'. רבי אבא פתח, (תהלים לב) אשרי אדם לא יחשב ה' לו עון ואין ברוחו

וידבר יי אל משה לאמר, נשא את ראש בני גרשון וגו'. (במדבר ד) רבי אבא פתח, (תהלים לב) אשרי אדם לא יחשוב יי לו עון ואין ברוחו רמיה.

רמיה. הפסוק הזה אין ראשו סופו, ואין סופו ראשו. ויש להסתכל בו, וכך פירושו.

בא ראה, בשעת תפלת מנחה הדין שורה בעולם, ויצחק תקן תפלת מנחה, וגבורה עליונה שולטת בעולם, עד שבא ונכנס הלילה, בשביל לקבל אותו (לילה). ומזמן ששורה תפלת מנחה, נפרד השמאל לקבל (אותו) ומתעורר הלילה. אחר שמתעוררים כל אותם שומרי הפתחים שבחוץ, כלם מתעוררים בעולם ומתפשטים, וכל בני העולם טועמים טעם מות.

והרי נתבאר. בנצות הלילה ממש מתעורר השמאל במקום, ושונה הקדושה מעלה ריחות ומשבחת ומרימה קול, ואז עולה ושורה הראש למעלה בשמאל, והשמאל אז מקבל לה.

אז הפרוז קורא בעולם, שהרי זמן הוא להתעורר לשבח למלך. ואז תשבחות מתעוררות, ונמצאת התבשמות הכל. אשרי חלקו של מי שמתעורר לזוג זוג זה כשבא הבקר, והימין מתעורר ומחבקה, ואז זוג הכל נמצא כאחד. (למלך, כשבא הבקר והימין מתעורר ומחבק אותה, אז נמצא זוג הכל כאחד, ואז התשבחות מתעוררות ונמצאת התבשמות הכל. אשרי חלקו של מי שמעורר לזוג זוג זה).

בא ראה, בשעה שבני אדם ישנים וטועמים טעם מות והנשמה עולה למעלה - עומדת במקום שעומדת, ונבחרת על מעשיה שעשתה כל היום, וכותבים אותם על פתק. מדוע? משום שהנשמה עולה למעלה ומעידה על מעשי האדם ועל כל דבור ודבור שיוצא מפיו.

ובשאותו דבור שהוציא האיש מפיו הוא פראוי, דבור קדוש של

האי קרא, לאו רישיה סיפיה, ולא סיפיה רישיה. ואית לאסתפלא ביה, והא אוקמוה.

הא חזי, בשעתא דצלותא דמנחה דינא שריא בעלמא, ויצחק תקן צלותא דמנחה, וגבורה עלאה שלטא בעלמא, עד דאתי ועאל ליליא, בגין לקבלא ליה (לילה), ומזמנא דשאר צלותא דמנחה, אתפרש שמאלא לקבלא (ליה) ואתער ליליא. בטר דאתער פל אינון נטורי פתחין דלבר, פלהו מתערין בעלמא ואתפשטו. וכל בני עלמא טעמין טעמא דמותא.

והא אתמר. בפלגות ליליא ממש, אתער שמאלא פמלקדמין, ונרדא קדישא סלקא ריחין, והיא משבחת וארימת קלא, וכדין סלקא ושריא רישא לעילא בשמאלא, (ד קב"א ע"ב) ושמאלא מקבל לה.

בדין פרוזא קארי בעלמא, דהא עידן הוא לאתערא לשבחה ליה למלכא. וכדין תשבחן מתערין, ואתבסמותא דכלא אשתכח. זכאה חולקיה מאן דאתער לזוגא זוגא דא. פד אתי צפרא, וימינא אתער ומחבקה לה, פדין זוגא דכלא אשתכח פחדא. (ס"א למלכא, פד אתי צפרא וימינא אתער ומחבק לה פדין זוגא דכלא אשתכח פחדא וכדין תושבחתן מתערין ואתבסמותא דכלא אשתכח זכאה חולקיה מאן דאתער לזוגא זוגא דא).

הא חזי, בשעתא דבני נשא דמיכין, וטעמין טעמא דמותא, ונשמתא סלקא לעילא,

קיימא באתר דקיימא, ואתבחינת על עובדהא דעבדת כל יומא, וכתבין להו על פתקא. מאי טעמא. בגין דנשמתא סלקא לעילא, ואסהידת על עובדוי דבר נש, ועל כל מלה ומלה דנפיק מפומיה.

וכד ההיא מלה דאפיק בר נש מפומיה איהי

כְּדָקָא יָאוּת, מְלָה קְדִישָׁא דְאֹרִייתָא וְצִלוֹתָא. הָיִיא מְלָה סְלֵקָא, וּבְקַע רְקִיעִין, וְקִימָא בְּאַתְרֵי דְקִימָא, עַד דְּעָאֵל לִילִיא, וְנִשְׁמַתָּא סְלֵקָא וְאַחִיד לְהָיִיא מְלָה, וְעָאִיל לָהּ קָמִי מְלָפָא.

וְכַד הָיִיא מְלָה לְאוּ אִיהִי כְּדָקָא יָאוּת, וְאִיהִי מְלָה מִמִּילִין בִּישִׁין, מְלִישְׁנָא בִישָׁא, הָיִיא מְלָה סְלֵקָא לְאַתְרֵי דְסְלֵקָא, וְכַדִּין אֲתַרְשִׁים הָיִיא מְלָה, וְהָהוּא חוּבָה עֲלִיהִי דְבַר נֶשׁ, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (מִיכָה ז) מִשׁוֹכְבַת חִיקָךְ שְׁמוֹר פְּתַחֵי פִיךָ. וּבְגִין כֵּן (תְּהִלִּים ל"ב) אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשׁוּב יִי לֹו עֹון. אִימְתִי. כְּשָׂאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה.

רעיא מהימנא

מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בְּנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לְעַבְדֵי עֲבוּדָת עֲבוּדָה וְעֲבוּדַת מִשָּׂא בְּאֵהָל מוֹעֵד. (בְּמִדְבָר ד') פְּקוּדָא דָּא לְהִיּוֹת הַלְוִיִּם מְשׁוֹרְרִים בְּמִקְדָּשׁ. וְאַף עַל גַּב דְּאֹקִימָנָא לְעִילָא, הָכָא צְרִיף לְחַדֵּשׁ מְלִין, דְּהָא כִּהֵן אִיהוּ מִקְרִיב קֶרְבָּנָא, וְאִיהוּ מִיכָאֵל. לֹוֹ אִיהוּ גְבַרְיָאֵל. אִיהוּ צְרִיף לְנַגְנָא.

וְרִזָּא דְמְלָה, (תְּהִלִּים מ"ב) יוֹמָם יִצְוֶה יִי חֲסֵדוֹ, דָּא חֲסֵד פְּהֵנָּא רַבָּא דְמִיכָאֵל אִיהוּ כִּהֵן הַדְּיוּט לְגַבֵּי מְאָרִיָה, וְעַם כָּל דָּא דְהַדְּיוּט אִיהוּ אֲצֵל מְאָרִיָה. מְלָךְ דְחִיּוֹת הַקֶּדֶשׁ אִיהוּ. וּבִרְפַת הַדְּיוּט אֵל תְּהִי קָלָה בְּעִינֵיךָ, וְהֵאֵי אִיהוּ יוֹמָם יִצְוֶה יִי חֲסֵדוֹ.

וּבְלִילָה שִׁירָה עֲמִי, דָּא גְבוּרָה. שִׁירָה: (דְּבָרִים ל"ג) בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הֶדְדֵר לוֹ. (יִחְזַקְאֵל א') וּפְנֵי שׁוֹר מְהִשְׁמָאֵל, וּגְבַרְיָאֵל שְׁלוּחִיָה, וְצְרִיף לְשׁוֹרֵר וּלְנַגֵּן בְּחֻדָּה בְּחַמְרָא דְאֹרִייתָא, (לְאַתְעֲסָמָא לְשַׁחַא קֶרְבָּנָא קָמִי מְלָפָא בְּחֻדָּה וּמֵאן דְּלִית לִיהִי רִשׁוֹ) לְאַתְעֲסָקָא בְּאֹרִייתָא, קָמִים (אִיכָה ב') קוּמִי רַנְיָ בְּלִיל לְרֵאשׁ אֲשַׁמּוֹרֵת.

תְּפִלָּה וְתוֹרָה - אוֹתוֹ דְּבוּר עוֹלָה וּבּוֹקֵעַ רְקִיעִים, וְעוֹמֵד בְּמִקּוּם שְׁעוֹמֵד, עַד שְׁנַכְנֵס הַלִּילָה, וְהַנְּשָׁמָה עוֹלָה וְאוֹחֶזֶת אוֹתוֹ הַדְּבוּר וּמְכַנְּסוֹתוֹ לְפָנֵי הַמְּלָךְ. וּבְשִׁאוֹתוֹ דְּבוּר אֵינּוּ כְּרָאוּי, וְהוּא דְּבוּר מִדְּבוּרִים רְעִים, מְלִשׁוּן הָרַע - אוֹתוֹ הַדְּבוּר עוֹלָה לְמִקּוּם שְׁעוֹלָה, וְנִרְשָׁם אוֹתוֹ דְּבוּר אוֹתוֹ חֲטָא עַל הָאָדָם. זֶהוּ שְׁכָתוּב (מִיכָה ז) מִשְׁכַּבְתַּת חִיקָךְ שְׁמוֹר פְּתַחֵי פִיךָ. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשׁוּב ה' לוֹ עֹון, אִימְתִי? כְּשָׂאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה.

רעיא מהימנא (רועיה הנאמן)

מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בְּנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לְעַבְדֵי עֲבוּדָת עֲבוּדָה וְעֲבוּדַת מִשָּׂא בְּאֵהָל מוֹעֵד. מִצְוָה זוֹ לְהִיּוֹת הַלְוִיִּם מְשׁוֹרְרִים בְּמִקְדָּשׁ. וְאַף עַל גַּב שְׁבַעֲרֵנוּ לְמַעְלָה, כָּאֵן צְרִיף לְחַדֵּשׁ דְּבָרִים, שְׁהָרִי הַפְּהֵן מִקְרִיב קֶרְבָּן, וְהוּא מִיכָאֵל. לֹוֹ אִיהוּ גְבַרְיָאֵל, הוּא צְרִיף לְנַגֵּן. וְכוּר הַדְּבָר - (תְּהִלִּים מ"ב) יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסֵדוֹ, זֶה חֲסֵד כִּהֵן גְּדוּל, שְׁמִיכָאֵל הוּא כִּהֵן הַדְּיוּט לְגַבֵּי רְבוּנוֹ, וְעַם כָּל זֶה שְׁהַדְּיוּט הוּא אֲצֵל רְבוּנוֹ - הוּא מְלָךְ חִיּוֹת הַקֶּדֶשׁ. וּבִרְפַת הַדְּיוּט אֵל תְּהִי קָלָה בְּעִינֵיךָ, וְזֶהוּ יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסֵדוֹ.

וּבְלִילָה שִׁירָה עֲמִי - זוֹ גְבוּרָה. שִׁירָה - (דְּבָרִים ל"ג) בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הֶדְדֵר לוֹ. (יִחְזַקְאֵל א') וּפְנֵי שׁוֹר מְהִשְׁמָאֵל. וּגְבַרְיָאֵל שְׁלוּחֵי, וְצְרִיף לְשׁוֹרֵר וּלְנַגֵּן בְּחֻדָּה בֵּינֵן הַתּוֹרָה, (לְאַתְעֲסָק לְשַׁחַת קֶרְבּוֹת לְפָנֵי הַמְּלָךְ בְּשִׁמְחָה. וּמִי שָׂאִין לוֹ רִשׁוֹת) לְאַתְעֲסָק בַּתּוֹרָה, קָמִים (אִיכָה ז) קוּמִי רַנְיָ בְּלִיל לְרֵאשׁ אֲשַׁמּוֹרֵת. וְיֵאמֵר בְּאֲשַׁמּוֹרוֹת כְּמָה סְלִיחוֹת וְתַחֲנוּנִים וּבְקִשׁוֹת בְּכָל מִינֵי רַנְיָ

וְיֵאמֵר בְּאֲשַׁמּוֹרוֹת, כְּמָה סְלִיחוֹת וְתַחֲנוּנִים וּבְקִשׁוֹת, בְּכָל מִינֵי רַנְיָ בְּגְרוּגִיָה, דְּאִיהוּ כְּנוֹר

לְאֶפְקָא בֵּיה קָלָא, בְּשִׁית כְּנָפֵי רִיָּאָה עִם וּוְרָדָא. בְּשִׁית
עֲזָקָאן דְקָנָה. וְדָא ו'. וַיִּפּוֹק לִיה מְלָבָא, דְתַמְזָן בֵּינָה.
כְּמָה דְאוּקְמוּהָ מְאָרִי מִתְנִיתִין, הִלָּב מְבִין. יִפּוֹק בֶּן
מְבִינָה, מִבֶּן יָה, דְאִיהוּ ו', דְאִיהוּ אֶפְרוּחַ בְּשִׁית גְּדַפִּין.
וַיִּסְלַק לִיה בְּשִׁית עֲזָקָאן דְקָנָה, דְאִינוּן (מַלְכִים א' י') שֵׁשׁ
מַעְלוֹת לְפָסָה.

וּב' בְּרַסְיִין אִינוּן (יְרַמְיָה יז) כְּפָא כְבוֹד מְרוֹם מְרַאשׁוֹן,
וְאִינוּן לְבָא וּפּוּמָא. ל"ב, (שְׁמוֹת יז) וַיֹּאמֶר פִּי יָד עַל
כֶּסֶל יָה מְלַחְמָה לִי בְעַמְלָק, (בְּנֵה"ר) כְּבַד, סְמָא"ל, פּוּמָא
דְכַס"ה, כ"ס י"ה, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תְּהִלִּים פֵּא) תִקְעוּ
בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר וָגו'.

מְאִי שׁוֹפָר. קָנָה, ו', קוֹל דְסָלִיק מִן הַקָּנָה, לְגַבֵּי פּוּמָא,
דְתַמְזָן ה'. בְּה' מִינֵי תַקּוּנֵין דְדְבּוּרָא, דְאִינוּן שְׁפוּן
וְשִׁנְיָם וְחִידָה. שְׁפוּן תְּרִין. שִׁנְיָם וְטוּחְנוֹת תְּרִין מִינֵין.
וְחִידָה, הָא חֲמִשׁ. דְטַחְנִין כְּנָהֵר דְאִיהוּ קוֹל, כְּגוּוּנָא דְטַחְנִין
רִיחִיָּא. לְאֶפְקָא קוֹל וְדְבּוּר, דְנִפְיָק מִבֵּינָה דְלְבָא.
בְּמַחְשְׁבָה.

דְאִיהוּ שְׁמָא מְפָרֵשׁ בְּעֵשֶׂר מִינֵי תַלְמִים. וּבְשׁוֹפָר, אֵין
פּוּחְתִין מַעְשָׂרָה שׁוֹפְרוֹת. וְאוּרִיָּתָא, קָלָא דִילָהּ,
דִּיבּוּר דִילָהּ, בֵּינָה דִילָהּ, דְאוּקְמוּהָ אִיזְהוּ חֲכָם הַמְּבִין
דְבַר מִתּוֹף דְבַר. מַחְשְׁבָה דִילָהּ. חֲשִׁיב קָמִי קְדָשָׁא בְרִיף
הוּא, מְכַל קְרַבְנִין וְעַלְוּן, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (וַיִּקְרָא ז') זֹאת
הַתּוֹרָה לְעוֹלָה וְלִמְנַחָה. (ע"ב רַעִיא מְהִימָנָא).

אִישׁ אוּ אִשָּׁה כִי יַעֲשׂוּ מְכַל חֲטָאת הָאָדָם
וָגו'. (בְּמִדְבָר ה') תָּא חֲזִי, כְּתִיב (שׁוֹפְטִים ד') וְחִבֵּר
הַקִּינִי נִפְרָד מִקִּין מְבִינֵי חוֹבְב חוֹתֵן מִשָּׁה וָגו',
וְחִבֵּר הַקִּינִי מְבִינֵי בְנוֹי דִיתְרוֹ הָוָה, כְּמָה דְאֵת
אָמַר (שְׁמוּאֵל א' טו) וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל הַקִּינִי וָגו'.
אָמַאי אֶקְרִי קִינִי. וְהָא אוּקְמוּהָ. וְכְתִיב (בְּרַאשִׁית
טו) אֵת הַקִּינִי וְאֵת הַקִּינִיזִי. וְאֵתְמַר דְעַבְד קִנָּא
וָגו'. וְחִבֵּר הַקִּינִי מְבִינֵי בְנוֹי שֶׁל יִתְרוֹ הִיָּה, כְּמֹו שְׁנַאֲמַר (שְׁמוּאֵל א' טו) וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל הַקִּינִי וָגו'.
לְמָה נִקְרָא קִינִי? וְהִרִי פְרָשׁוּהָ. וְכְתוּב (בְּרַאשִׁית טו) אֵת הַקִּינִי וְאֵת הַקִּינִיזִי. וְנִתְבָּאָר שְׁעֵשָׂה קִין בְּמִדְבָר

בְּגִרוּנוֹ, שְׁהוּא כְּנוֹר לְהוֹצִיא בּוֹ
קוֹל בְּשֵׁשׁ כְּנָפֵי רִיָּאָה עִם וְרָדִים
בְּשִׁשֶׁת צְנוּרוֹת הַקָּנָה, וְזוֹ ו'.
וַיִּזְצִיאוּ מֵהִלָּב, שְׁשָׁם בֵּינָה, כְּמֹו
שְׁפָרְשׁוּהָ בְעַלֵּי הַמְּשָׁנָה, הִלָּב
מְבִין. יוֹצִיא בֶּן מְבִינָה, מִבֶּן יָה,
שְׁהוּא ו', שְׁהוּא אֶפְרוּחַ בְּשֵׁשׁ
כְּנָפִים, וַיַּעֲלֵה בְשִׁשֶׁת צְנוּרוֹת
הַקָּנָה, שְׁהֵם (מַלְכִים-א' י') שֵׁשׁ מַעְלוֹת
לְפָסָה.

וְשִׁנֵּי כְסָאוֹת הֵם, (יְרַמְיָה יז) כְּפָא
כְבוֹד מְרוֹם מְרַאשׁוֹן, וְהֵם הִלָּב
וְהַפָּה. ל"ב, (שְׁמוֹת יז) וַיֹּאמֶר פִּי יָד
עַל כֶּסֶל יָה מְלַחְמָה לִי בְעַמְלָק.
כְּבַד, סְמָא"ל, פָּה הַכַּס"ה, כֶּסֶל ה',
זֶהוּ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים פֵּא) תִקְעוּ בַחֲדָשׁ
שׁוֹפָר וָגו'.

מְהוּ שׁוֹפָר? קָנָה, ו', קוֹל שְׁעוּלָה
מִן הַקָּנָה אֶל הַפָּה, שְׁשָׁם ה',
בְּחֲמִשָּׁה מִינֵי תַקּוּנֵי דְבּוּר, שְׁהֵם:
הַשְּׁפָתִים וְשִׁנְיָם וְחִידָה. שְׁפָתִים
שְׁנַיִם. שְׁנַיִם וְטוּחְנוֹת שְׁנַיִם מִינֵים.
וְחִידָה - הִרִי חֲמִשָּׁה. שְׁטוּחְנִים
כְּנָהֵר, שְׁהוּא קוֹל, כְּמֹו שְׁטוּחְנִים
הַרְחִים. לְהוֹצִיא קוֹל וְדְבּוּר
שְׁיִוצָא מֵהִבֵּינָה שֶׁל הִלָּב
בְּמַחְשְׁבָה.

שְׁהוּא שֵׁם מְפָרֵשׁ בְּעֵשֶׂר מִינֵי
תַלְמִים. וּבְשׁוֹפָר, אֵין פּוּחְתִין
מַעְשָׂרָה שׁוֹפְרוֹת. וְהַתּוֹרָה - הַקּוֹל
שֶׁלָּהּ, הַדְּבּוּר שֶׁלָּהּ, הַבֵּינָה שֶׁלָּהּ,
שְׁפָרְשׁוּהָ, אִיזְהוּ חֲכָם? הַמְּבִין
דְבַר מִתּוֹף דְבַר. מַחְשְׁבָה שֶׁלוֹ
חֲשׁוּבָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְכַל קְרַבְנֹת וְעוֹלוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוּב
(וַיִּקְרָא ז') זֹאת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה

[ו] לְמַנְחָה. (עַד כֹּאן רַעִיא מְהִימָנָא)
אִישׁ אוּ אִשָּׁה כִי יַעֲשׂוּ מְכַל
חֲטָאת הָאָדָם וָגו' (בְּמִדְבָר ה'). בֹּא
רְאֵה, כְּתוּב (שׁוֹפְטִים ד') וְחִבֵּר הַקִּינִי
נִפְרָד מִקִּין מְבִינֵי חוֹבְב חוֹתֵן מִשָּׁה
וָגו'. וְחִבֵּר הַקִּינִי מְבִינֵי בְנוֹי שֶׁל יִתְרוֹ הִיָּה, כְּמֹו שְׁנַאֲמַר (שְׁמוּאֵל א' טו) וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל הַקִּינִי וָגו'.
לְמָה נִקְרָא קִינִי? וְהִרִי פְרָשׁוּהָ. וְכְתוּב (בְּרַאשִׁית טו) אֵת הַקִּינִי וְאֵת הַקִּינִיזִי. וְנִתְבָּאָר שְׁעֵשָׂה קִין בְּמִדְבָר